റസിഡൻസ് അസോസിയേഷനുകളുടെ വാർഷിക കലാപരിപാടികൾക്കും സ്ക്കൂൾ കലോത്സവങ്ങൾക്കും സ്റ്റേജിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഹാസ്യനാടകം

രചന:
നക്ഷത്രരാജ്യം ഇ. രാധാകൃഷ്ണൻ

ഫോൺ: 9847649567, 9744233997

കുബേരവൃത്തം

(ഹാസ്യനാടകം)

©നക്ഷത്രരാജ്യം

റസിഡൻസ് അസോസിയേഷനുകളുടെ വാർഷിക കലാപരിപാടികൾക്കും സ്ക്കൂൾ കലോത്സവങ്ങൾക്കും സ്റ്റേജിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഹാസ്യനാടകം

രചന:

നക്ഷത്രരാജ്യം ഇ. രാധാകൃഷ്ണൻ

ഫോൺ: 9847649567, 9744233997

കുബേരവൃത്തം

(ഹാസ്യനാടകം)

കഥാപാത്രങ്ങൾ:

<> 1. തുപ്രൻ നമ്പൂതിരി

<> 2. കൃഷ്ണൻ (നമ്പൂതിരിയുടെ കാര്യസ്ഥൻ)

<> 3. ഭട്ടതിരി (കഥകളി വിദ്വാൻ)

<> 4. ഹാജീയാർ

<> 5. പരമുണ്ണി

വേഷം :

<> 1. തുപ്രൻ നമ്പൂതിരി

40 വയസ്സ്. 'റ' അടയാളത്തിൽ കഷണ്ടി. 'റ' തിരച്ചിട്ടതു പോലുള്ള നെറ്റിയിലെ ചന്ദനകുറി. വിലകൂടിയ കളർഫുൾ സിൽക്ക് താറായി ഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു 'ഓം' എന്ന് ധാരാളം അച്ചടിയുള്ള ജുബ്ബയും കഴുത്തിൽ ഒറ്റകളർ നീളം കൂടിയ ഷാളും (മഫ്ളർ). കൈകളിൽ വളകൾ. കഴുത്തിൽ സ്വർണ്ണമാലയും രുദ്രാക്ഷ മാലയും.

<> 2. കൃഷ്ണൻ (നമ്പൂതിരിയുടെ കാര്യസ്ഥൻ)

40 വയസ്സ്. നെറ്റിയിൽ ചന്ദനകുറി. കാതിൽ കടും ചുവപ്പ് കടുക്കൻ. നീളകൈയ്യുള്ള വെള്ളഷർട്ട് മുക്കാൽ പട്ട പേന്റിനുള്ളിലാക്കി കഴുത്തിൽ വിലകുറഞ്ഞ മഫ്ളർ (ഷാൾ) കെട്ടിയിരിക്കുന്നു.

<> 3. ഭട്ടതിരി (കഥകളി വിദ്വാൻ)

34 വയസ്സ്. നീണ്ടു വളർന്ന മുടി. നെറ്റിയിൽ സിന്ദൂരത്തിന്റെ വട്ടപൊട്ടും സ്ത്രീ ലക്ഷണത്തിലുള്ള നടപ്പും ഭാവവും. കൈനിറയെ പലനിറത്തിലുള്ള ചരടുകൾ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. മഞ്ഞ നീളകൈയ്യൻ ജുബ്ബയും ചുവപ്പു പൈജാമയും. കൈകളിൽ മൈലാഞ്ചികൊണ്ടുള്ള ഡിസൈനിങ്ങ് അംഗവിക്ഷേപണത്തിനിടയിൽ കാണികൾക്ക് കാണാം

<> 4. ഹാജീയാർ

വയസ്സ് 40. കള്ളിമുണ്ടും കള്ളി നീളകൈയ്യൻ ജുബ്ബയും. അരയിൽ വീതികൂടിയ പട്ട ബെൽറ്റ്. തുർക്കി തൊപ്പി. കഴുത്തിൽ പച്ച മഫ്ളർ(നീളം കൂടിയ ഷാൾ). നെറ്റിയിൽ നിസ്ക്കാര തഴമ്പ്. കക്ഷത്ത് ഒരു വളഞ്ഞ കാലൻ കുട.

<> 5. പരമുണ്ണി

വയസ്സ് 40. തത്തപച്ച ജുബ്ബയും അതിനു യോജിച്ച കടും നിറത്തിലുള്ള സിൽക്ക് മുണ്ടും. വലിയ ധനവാനാണെന്നു തോന്നും വിധം കൈകളിലും കഴുത്തിലും ആഭരണങ്ങളും, ചരടിന്റെ കെട്ടുകളും. ഊതിയാൽ പറക്കുന്ന തീരെ മെലിഞ്ഞ ശരീരവും രൂപവും. രാജാവ് കൊടുത്തതെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഒരു രത്ന വള പ്രത്യേകമായി കാണാം.

യവനിക ഉയരുന്നു

[കർട്ടൻ ഉയരുമ്പോൾ ഒരു നമ്പൂതിരി ഇല്ലത്തിന്റെ പൂമുഖം. പൂമുഖത്തേയ്ക്ക് തുപ്രൻ നമ്പൂതിരി ഒരു കാറിന്റെ ഗിയർ കയ്യിൽവെച്ച് കാര്യസ്ഥൻ കൃഷ്ണനോടൊന്നിച്ച് നടന്നു വരുന്നു. എന്തോ വേദന സഹിച്ചന്ന മട്ടിൽ കൃഷ്ണൻ വളരെ അധികം വേദന സഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് നടക്കുന്നത്. ഗൗരവത്തിലുള്ള തുപ്രൻ നമ്പൂതിരി വേദന ഉണ്ടെങ്കിലും അത് പുറത്തേക്ക് കാണിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ തുപ്രൻ നമ്പൂതിരിക്ക് വേദനയുണ്ടെന്ന് കാണികൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. ഗിയറുമായി തിരുമേനി അസ്വസ്ഥതയോടെ അതിലേറെ വെപ്രാളത്തോടെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇത് കണ്ട് കാര്യസ്ഥൻ കൃഷ്ണൻ ഞൊണ്ടി ഞൊണ്ടി വേദന സഹിച്ച് തിരുമേനിയുടെ പിന്നിൽ നടക്കുന്നു. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ തിരുമേനിയുടെ അസ്വസ്ഥതയ്ക്ക് കാരണമെന്തെന്നറിയാതെ കൃഷ്ൻ സ്വയം അംഗ്യവിക്ഷേപണങ്ങളിൽ കാര്യങ്ങൾ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുമേനി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ പരവശനായി രണ്ടാം മുണ്ടെടുത്ത് വീശാൻ തുടങ്ങുന്നു. കൃഷ്ണൻ ഇതുകണ്ട് തന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിയ മഫ്ളർ എടുത്ത് ഒരു പ്രത്യേക താളത്തിൽ തിരുമേനിയെ പിന്നിൽ നിന്നും വീശി സുഖിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു ഇടക്കിടെ തിരുമേനിയുടെ മുന്നിലേക്ക് കയറി നിന്ന് തിരുമേനിയുടെ മുഖഭാവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുംമുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ ക്രൂദ്ധമായ മുഖഭാവം കണ്ട് രക്ഷയില്ലെന്ന മട്ടിൽ സ്വയം അംഗ്യഭാഷയിൽ വിലപിക്കുന്നു. നടത്തം നിൽക്കുന്നതിനിടയിൽ തുപ്രൻ തിരുമേനി എന്തോമനസ്സിലാക്കി എടുത്ത ഭാവത്തോടെ അതിലേറെ പുഛത്തോടെ]

തുപ്ര. തിരു :<>

അയ്യേ..... അയ്യേ..... അയ്യയ്യേ........ (മുകളിലേക്ക് നോക്കി ഭഗവാനോട്) കൃഷ്ണാ..... അങ്ങ് ഇതൊന്നും കാണുന്നില്ലേ?

കൃഷ്ണൻ :<>

(ഭവ്യതയോടെ) റാനെല്ലാം കാണ്ന്ന്ണ്ടേ തിരുമേനി.........

തുപ്ര. തിരു :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) ഫൂ.... കുരങ്ങ്യൻ (നിർവൃതിയോടെ) നോം സാക്ഷാൽ കൃഷ്ണ ഭഗവാനോടെല്ലോടോ മൊഴിഞ്ഞത് പാ....പാ.....പാണ്ടികൃഷ്ണാ....ഏഭ്യാ.....

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ, ...തിരുവുള്ളക്കേട് ഉണ്ടാകരുത്.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഗൗരവത്തിൽ ഒന്ന് ഇരുത്തിമൂളുന്നു. ഓഡിയൻസിനെ നോക്കി ആംഗ്യത്തോടെ)

അല്ലേലും നോം ഒന്നും അറിയില്ലെന്നാ ഇക്കൂട്ടരെ ഭാവേ (കൃഷ്ണനെചൂണ്ടി) കള്ള ക്കൂട്ടങ്ങളാ നമ്മുടെ മനക്കലെ വേലക്കാരെ(കയ്യിലുള്ള ഗിയർ പൊക്കിപിടിച്ച്) കണ്ടോ?... നിങ്ങളിത് കണ്ടോ?....(ഓഡിയൻസിനോട്) സംശ്യയണ്ടോ നിങ്ങൾക്ക്.... വിശ്വസിക്കില്ല. അല്ലേലും നോം പറഞ്ഞാ ആരും വിശ്വസിക്കില്ല. നോം കണ്ണ്കൊണ്ട് കണ്ടത് നമുക്കങ്ങട് വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാനും പറ്റ്ണ്ല്ല്യാട്ടോ.

(ഇത് കേട്ടും മറ്റും കൃഷ്ണൻ ഇടക്കിടെ പരിഹാസത്തോടെ തിരുമേനി കാണാതെ ആംഗ്യത്തിൽ കളിയാക്കുകയും തലക്ക് കൈകൊടുത്ത് ഇരിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നുണ്ട്)

തുപ്ര. തിരു :<>

കേട്ടോളൂ....... നിങ്ങളിതങ്ങട് വിസ്തരിച്ചിതങ്ങ്ട് കേട്ടോളൂ. എന്നിട്ട് നിങ്ങള് തന്നങ്ങട് തീരുമാനിക്കാ......എന്താ?....ഭേഷായില്ലേ?.....

(തുപ്രൻ തിരുമേനി ബാധകയറിയതുപോലെ ഒന്നു ഇളകുന്നു.)

തുപ്ര. തിരു :<>

(ശബ്ദത്തിൽ) കൃഷ്ണാ.......

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ തിരുമേനി.....

തുപ്ര. തിരു :<>

എന്തോന്ന് റാൻ ... ഭോഷ്ക്കാ...... താൻ ഇതിലേക്കൊന്നങ്ങട് നോക്ക്വാ.... എന്താ നോക്കീലേ....ന്ത്വാ നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള ഈ വടിപോലത്തെ കുന്ത്രാണ്ടം?.... എന്താ?.....എന്താന്ന്? ന്ത്വാ.....

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ..... തിരുവുള്ളക്കേട് തോന്നരുത്. അങ്ങ് ഇന്നലെ വാങ്ങിയ പുതിയ അംബാസിഡർ കാറിന്റെ ഗിയറാണേ.

തുപ്ര. തിരു :<>

(നിർവൃതിയോടെ മുകളിലേക്ക് നോക്കി) സത്യം..... ഉൽകൃഷ്ടമായ സത്യം. (ഈശ്വരനോട്) വൽസേശ്വരാ കൃഷ്ണഭഗവാനേ അങ്ങ് ഇത് കേക്ക്ണ്ല്ല്യേ?

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ കേക്ക്ണ്ണ്ടേ തിരുമനസ്സേ.

കൃഷ്ണൻ :<>

ഛീ..... ഭോഷ്കാ..... മിണ്ടാതിരിയെടാ കശ്മലാ..... (വീണ്ടും മുകളിലേക്ക് നോക്കി) ഈ കള്ളകൂട്ടങ്ങള് നമ്മോട് കാണിക്കുന്ന ഞെറികേടിലെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ സത്യങ്ങളേ വെളിയിലേക്കൊന്നാനയിച്ച് എന്നെ രക്ഷിക്കൂ ഭഗവാനേ.....

(തിരുമേനി കാണാതെ കൃഷ്ണൻ പരിഹാസത്തോ: ൗ' കളിയാക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

(വീണ്ടും ബാധ കയറിയതുപോലെ കൃഷ്ണനോട്)

ഇന്നലെ നോം വാങ്ങിയ ഈ പുതിയ അംബാസിഡർ കാറിന്റെ ഈ കുന്ത്രാണ്ടം എങ്ങിനെ നമ്മുടെ കൈയ്യിൽ വന്നെതെടാ കൊശവാ?

(ശരിയാക്കിത്തരാമെന്ന മട്ടിൽ 'തിരുമേനി' സ്വയം വിരലുകൊണ്ട് ഭേഷ്.... ഭേഷ്.... എന്ന് ആംഗ്യം കാണിച്ച് ഇടക്കിടെ ഓഡിയൻസിനേയും കൃഷ്ണനേയും നോക്കി അഹങ്കരിക്കുന്നു)

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ, ... ഓടുന്ന കാറീന്ന് അങ്ങ് പറിച്ച് എടുത്തതാണേ (സ്വയം വേദന സഹിച്ചുകൊണ്ട്) അതുകൊണ്ടല്ലേ ഞാനീ പരുവത്തിലായത്. അയ്യോ... അമ്മേ... മേലാസകലം വേദനിക്കുന്നേ... ദുഷ്ടൻ...

തുപ്ര. തിരു :<>

ഫൂ... ഏഭ്യാ (ആട്ടുന്നു) താൻ കണ്ടീല്ലേടോ ശുംഭാ നോമിന്റെ മുമ്പീല്വച്ചല്ലോടാ ഏഭ്യാ.... ആ കശ്മാണ്ടൻ ഡ്രൈവറ് ഈ കുന്താണ്ടം പറിച്ചെടുക്കാനദ്ധ്വാനിച്ചത്?.....

കൃഷ്ണൻ :<>

(ഭവ്യതയോടെ) റാൻ..... ആന്നേ.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഗീറ് കാട്ടി പരിഹാസത്തോടെ)

അവനിതങ്ങനെ എളക്ക്വാ.....ആട്ട്വാ, എളക്ക്വാ.....ആട്ട്വാ. നോം കാണുന്നില്ലാന്നാ ആ ഏഭ്യന്റെ വിചാരേ. അതും പോരാഞ്ഞി നോം ചോദിച്ചപ്പം ആ ശുനകൻ നമ്മോട് മൊഴിയാ (പരിഹാസത്തോടെ) ആ ശുംഭൻ ഗീയറ് മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചതാണന്നേ...

(കൃഷ്ണൻ ഉറക്കെ ചിരിക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) നിർത്തെടോ ശുംഭാ തന്റെ ഇളി. താനെന്താ വിക്രമാദിത്യകഥേലേ വേതാളോ നിന്ന് ഇളിക്കാൻ.... ഇവിടെപ്പം എന്താ ഉണ്ടായേ തനിക്കിങ്ങനെ ഇളിക്കാൻ....

കൃഷ്ണൻ :<>

(തോള് വെട്ടിച്ച് കുലുങ്ങി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഹേയ് ചുമ്മാ (ഇളിക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

ചക്രംകൊടുത്ത് കാറ് വാങ്ങിയ നോം ഇരിക്കുമ്പളാ ആ ഏഭ്യൻ (ഗിയറ് പൊക്കി പിടിച്ച്) ഈ കുന്താണ്ടം നമ്മുടെ കാറീന്ന് എളക്കിമാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചതേ. അങ്ങനാച്ചാൽ നോമൊറങ്ങുമ്പോ നമ്മെതന്നെ അടിച്ചുമാറ്റില്ലേ ശുനകൻ.

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ) പിന്നെ.....പിന്നെ..... പിന്നെ.....

തുപ്ര. തിരു :<>

അത് കേട്ടപ്പഴേ നോമിങ്ങോട്ട് പറിച്ചു

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ) എന്തോന്ന്?.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ ഗിയർപൊക്കി)കുംന്തം. താനൊന്ന് മുണ്ടാതിരിയെടോ ശുംഭാ..... (ഓഡിയൻസിനോട്) നോമൊന്ന് കുറച്ച് അദ്ധ്വാനിച്ചാലെന്താ ....കിട്ടീലേ ഈ കുന്താണ്ടം.

കൃഷ്ണൻ :<>

തിരുമേനി..... അത്.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(താനൊന്ന് അങ്ങട് അടങ്ങി ഇരിക്ക്വാ (ഓഡിയൻസിനോട്) ഇനി അവനൊന്ന് ഗീറ് മാറ്റുന്നത് നമുക്കൊന്ന് കാണണം... ശുംഭൻ. (വിരലുകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട്) ജഗ..ജഗ...., ഇതാ ഈ തുപ്രൻ നമ്പൂര്യേ......ഇതാണ് (കൃഷ്ണനോട്) പറയെടോ ഏഭ്യാ...

കൃഷ്ണൻ :<>

ശുദ്ധൻ നമ്പൂര്യേ.....

തുപ്ര. തിരു :<>

ഫൂ നാക്കാലി......, ശുദ്ധൻ തിരുമേനി തന്റെ അപ്പനാ. നോം തുപ്രൻ തിരുമേനി. ജഗ ജഗ നമ്മോടാ കള്യേ... (ഓഡിയൻസിനോട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഹ....ഹ....ഹ.... നമ്മടെ ഒരു ബുദ്ധ്യേ എങ്ങനുണ്ട്?....എങ്ങനുണ്ട്....ഹ....ഹ....ഹ (ചിരിക്കുന്നു)

(ഇതെല്ലാം കേട്ട് കൃഷ്ണൻ തുപ്രൻ തിരുമേനി കാണാതെ തലക്ക് കൈകൊടുത്ത് ഇരിക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

എന്നാൽ താനി ഈ കുന്ത്രാണ്ടം വാങ്ങി അങ്ങട് താഴെ വെക്ക്വാ....മേലാസകലം ഒരു കടച്ചിലേ.....സമയം കൊറേ ആയില്ലേ ഇതും താങ്ങി നോം നിൽക്ക്ണ്...(പരിഹാസത്തോടെ) എന്താ തനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാകോ?

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ)ഏയ്........(കൃഷ്ണൻ തിരുമേനിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ഗിയർ വാങ്ങി താഴെ വെക്കുന്നു)

(അകലെനിന്നും കഥകളിവിദ്വാൻ ഭട്ടതിരിയുടെ സ്വരം)

ഭട്ടതിരി :<> (ഭട്ടതിരിയുടെ ശബ്ദം മാത്രം. ആളെ കാണുന്നില്ല) അല്ലാ.... ഇവടെ ആരും ഇല്ല്യേ?...

തുപ്ര. തിരു :<>

(പരുങ്ങലോടെ) ഇല്ല്യാ. ഇവിടെ ആരും ഇല്ല്യ. നോം ഉറങ്ങ്വാ....(കൃഷ്ണനോട്) അല്ലടേ പാണ്ടികൃഷ്ണാ.

കൃഷ്ണൻ :<>
കൃഷ്ണൻ (ഭവ്യതയോടെ) റാൻ പാണ്ടികൃഷ്ണനല്ലേ......... വെറും കൃഷ്ണ നാന്നേ(പുറത്തേയ്ക്ക് വിളിച്ചു പറയുന്നു) തിരുമേനി ഉറങ്ങ്വാന്നേ....
തുപ്ര. തിരു :<>
(കൃഷ്ണനോട്) നോം ഉറങ്ങ്വാന്നേല്ലേടോ കൊശവാ നോമിപ്പോ മൊഴിഞ്ഞത്?
കൃഷ്ണൻ :<>
(ഭവ്യതയോടെ) ആന്നേ....
തുപ്ര. തിരു :<>
(സന്തോഷത്തോടെ) അല്ലേലും അവൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കും നോം ഉറങ്ങ്വാന്ന്. വിഡ ഢികശ്മാണ്ഡൻ
കൃഷ്ണൻ :<>
(ഉപദേശരൂപേണ ഭവ്യതയോടെ)അങ്ങൊരു ബ്രാഹ്മണനാന്നേ.....കള്ളം പറഞ്ഞാ ദൈവകോപം വരുവേ....
തുപ്ര. തിരു :<>
പോടോ ശുംഭാ.... അല്ലേലും നോമിപ്പോ മൊഴിഞ്ഞത് കള്ളം ആണെന്ന് ദൈവത്തിന് തിരിയോ കൊശവാ. ഇനി അഥവാ തിരിഞ്ഞാ തന്നെ നോം ഇത്രേം കാലം പൂജേം കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തിട്ട് തന്നോ നമുക്കൊരു പാത്രം...

കൃഷ്ണൻ :<>
പാ.....ത്രോ....
തുപ്ര. തിരു :<>
ആന്നേ.... പാത്രം.... വെള്ളി പാത്രം
കൃഷ്ണൻ :<>
(സ്വയം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു കൂവുന്നു) അയ്യോ..... മാലോരെ തിരുമേനിക്ക് വട്ടാ യേ....
തുപ്ര. തിരു :<>
ഫൂ ഏഭ്യാ...... തന്റെ ജനയിതാവിനാ വട്ട്. കൊശവൻ..... സാക്ഷാൽ കൃഷ്ണഭഗ വാൻ പാഞ്ചാലിക്ക് കൊടുത്ത പാത്രത്തിനെ കുറിച്ച് താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടോടോ മൂഢാ...
കൃഷ്ണൻ :<>
ഉണ്ടേ......(ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്) എന്തര് പാത്രം....ആ....ആ.....അത്തന്നെ...അക്ഷയ പാത്രം..
തുപ്ര. തിരു :<>
(തോളിൽതട്ടി അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട്) മിടുക്കൻ..... ഏഭ്യനാണേലും വിവരംഉണ്ട്..... ശുംഭൻ
കൃഷ്ണൻ :<>
(ഭവ്യതയോടെ) റാൻ......
തുപ്ര. തിരു :<>
നോം ഇത്രേം കാലം പൂജേം കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തിട്ടേ നമുക്കൊരു വെള്ളിപാത്രം തന്നത് അവനാ....നമ്മെ വിളിക്കുന്ന ആ മൂഢൻ പരമുണ്ണ്യേ....
കൃഷ്ണൻ :<>
(ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്) നമ്മുടെ .... തെക്കേലെ....
തുപ്ര. തിരു :<>
ആന്നേ.... നമ്മുടെ പരമുണ്ണി.... അവന്റെപ്പൂപ്പന് സാമൂതിരി രാജാവ് അറിഞ്ഞുകൊ

ടുത്ത വെള്ളിപാത്രാണെന്നാ അവൻപ്പൻ മൊഴിയണതേ...

കൃഷ്ണൻ :<>

(ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്) ഓ....ഹോ.... അത് ഞാനറിഞ്ഞില്ല.

തുപ്ര. തിരു :<>

എന്തായാലെന്താ നോമിങ്ങോട്ടെടുത്തു. അഞ്ച് രൂപയ്ക്ക്......പണയേ... കള്ളൻമാരെ ഭയന്ന് ആ മൂഢൻ തന്നതാ... പത്തായത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാനേ. (പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അത് വാങ്ങാനാവും ആ കശ്മാണ്ടൻ വിളിക്കുന്നതേ.

(കൃഷ്ണൻ ഉറക്കെ ഹ....ഹ.....ഹ.... എന്ന് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) നിർത്തെടോ. (ദേഷ്യത്തോടെ രണ്ടു ചാൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നതു കണ്ട് കൂട്ടത്തിൽ കൃഷ്ണനും അനുകരിക്കുന്നു. നടത്തം നിന്ന ശേഷം) താനിപ്പം എന്താ ഇളിച്ചത്? നമ്മെ കളിയാക്കാനാവും....

(കൃഷ്ണൻ കഴുത്തും തോളും കൂടി കുലുക്കി അല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

നോമൊന്നും അറിയിണില്ലാന്നാ താനൊക്കെ നിരീച്ചിരിക്കണത്. പൊട്ടൻ തിരുമേനി നിന്റെയൊക്കെ തന്തയാ....ജനയിതാവേ....ശുംഭാ.....

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ..... അങ്ങ് വെറുതെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയാന്നേ.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(തോളിൽ തട്ടി ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) അയ്യോ.... പാവം. പിന്നേ?......

കൃഷ്ണൻ :<>

റാൻ ആ പരമുണ്ണീന്റെ കാര്യം ഓർത്ത് ചിരിച്ചു പോയതാന്നേ

തുപ്ര. തിരു :<>

അതിന് ഇപ്പോ പരമുണ്ണിക്ക് എന്താ കൊമ്പ് മുളച്ചിരിക്കിണോ? ... തനിക്ക് ഇങ്ങനെ ഇളിക്കാൻ? ശുംഭാ....

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരുങ്ങി) അതല്ല.....അങ്ങുന്നേ....

തുപ്ര. തിരു :<>

പിന്നെന്താ കൊശവാ താൻ ഇപ്പോ ചിരിച്ചത്?.....

കൃഷ്ണൻ :<>

(വീണ്ടും ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഇനി ആ പരമുണ്ണിക്ക് തിരുമനസ്സിന്റെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളി പാത്രം ഇല്യ....... സ്വർണ്ണ പാത്രം ഇല്യ. എല്ലാം അങ്ങേത്തിന് തന്നെയല്ലേ..... അതോർത്ത് ചിരിച്ചു പോയതാന്നേ....

തുപ്ര. തിരു :<>

ഹോ..... അതാണോ?.... പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു....... ഹ....ഹ.....ഹ..... (വിരലുകൊണ്ട് ആംഗ്യത്തോടെ കൃഷ്ണനോട്) എങ്ങനെ?...എങ്ങനെ?.....(രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം നോക്കി ആർത്തുചിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അകലെ നിന്നും കഥകളി വിദ്വാൽ ഭട്ടതിരിയുടെ സ്വരം)

ഭട്ടതിരി :<> നോം ഭട്ടതിരിയാന്നേ....

(ഭട്ടതിരിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടമാത്രയിൽ രണ്ടുപേരുടേയും ആർത്തുള്ള ചിരി സഡൻ ബ്രേക്കിൽ നിൽക്കുന്നു. ഭട്ടതിരിയുടെ ശബ്ദം വീണ്ടും കേൾക്കുന്നു)

ഭട്ടതിരി :<>

അങ്ങ് പറഞ്ഞിട്ടാണേ നോമിങ്ങോട്ട് ഇല്ലത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളിയത്.

ഭട്ടതിരി :<>

(സന്തോഷത്തോടെ) ആണോ?..... ഭട്ടതിരി എങ്കീ താൻ നമ്മുടെ മുമ്പിലേക്ക് ഇങ്ങട് സഞ്ചരിക്കാ. (കൃഷ്ണനോട്) ശുംഭാ.... അത് പരമുണ്ണി അല്ലാട്ടോ... ഹാവൂ ഈശ്വരാധീനം

..... രക്ഷപ്പെട്ടു....

(ഭട്ടതിരി പ്രവേശിക്കുന്നു. ഒരു കഥകളികാരന്റെ വേഷവും ഭാവവും സ്വഭാവവും. നടക്കുന്നതും പറയുന്നതും എല്ലാം ഒരു പെണ്ണിന്റെ ഭാവത്തിൽ. വന്നപാടെ ഭട്ടതിരി ഒരു കഥകളി ശ്ലോകം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് സ്റ്റേജ് മുഴുവൻ കഥകളി കളിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. സന്താഷത്തോടെ തുപ്രൻ തിരുമേനിയും കൂട്ടത്തിൽ കൂടുന്നുണ്ട്. കൃഷ്ണൻ ഇതൊന്നും തീരെ പിടിക്കാത്ത മട്ടിൽ തലക്ക് കൈകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇരിക്കുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് കൃഷ്ണൻ ഒരു മാറാലതട്ടുന്ന വടിയെടുത്ത് എല്ലാ ഭാഗവും തട്ടുന്നതിനിടയിൽ തിരുമേനിയുടേയും ഭട്ടതിരിയുടേയും ചേഷ്ടകൾക്കനുസരിച്ച് (തുപ്രൻ തിരുമേനിയും ഭട്ടതിരിയും പുറത്തേക്ക് പോകുന്നതു വരെ) മുഴുവൻ സമയവും അവരെ പരിഹസിച്ച് പ്രതികരിക്കുന്നുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ ഇടക്കിടെ കൃഷ്ണന് അകത്ത് പോയി വരികയും ചെയ്യാം.)

[ഭട്ടതിരി ശ്ലോകം നിർത്തുന്നതും തുപ്രൻ തിരുമേനി ഏങ്ങികൊണ്ട് 'ഭട്ടാ' എന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഭട്ടതിരിയെ കെട്ടിപിടിക്കുന്നു. ഭട്ടതിരി 'തിരുമേനി' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളെപോലെ സ്വന്തം കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ വടിച്ച് തെറിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കുറച്ചു സമയത്തിനകം കെട്ടിപിടുത്തത്തിൽ ഭട്ടൻ ആകെ കോരിത്തരിച്ച് സ്ത്രീകളെപോലെ പൂത്തുലയുന്ന അവസ്ഥ. കെട്ടിപിടുത്തം വിടുന്നു]

തുപ്ര. തിരു :<>

തന്റെ ആ ആട്ടം കണ്ടിട്ടേ നമ്മുടെ കണ്ണീന്നങ്ങട് വന്നു. വെള്ളേ. എന്തൊരു ഭാവാ തന്റെ ആ മുഖത്ത്. താനൊരു കഥകളി വിദ്വാൻ തന്നെ ട്ട്വോ. നോമങ്ങട് സമ്മതിച്ചു തന്നിരിക്കുണു. (കയ്യിലുള്ള ഒരു വള ഊരി ഭട്ടതിരിയുടെ കയ്യിൽ അണിയിക്കുന്നു. ഭട്ടതിരി നാണിക്കുന്നുണ്ട്) ഇത് താനങ്ങട് കയ്യലിട്വാ. നോം അറിഞ്ഞു തരുന്ന ഒരു ഉപഹാരമായി നിരീച്ചാമതി.

ഭട്ടതിരി :<>

(നാട്യത്തോടെ) വേണ്ടായിരുന്നു.

തുപ്ര. തിരു :<>

വേണ്ടേ..... ആ വള താനിങ്ങ്ട് ഊരാ. നോമത് ആ കഥകളി വിദ്വാൻ മനക്കലെ ദത്തൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടിന് കൊടുത്തേക്കാം. (ഭട്ടതിരിയുടെ കൈപിടിച്ച് വള ഊരാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഭട്ടതിരി നാണിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നുണ്ട്)

ഭട്ടതിരി :<>

വേണ്ട്വന്നേ......... ഉപഹാരായിട്ട് കിട്ട്യേത് തിരിച്ചുകൊടുക്കണ പതിവ് നമുക്കും ഇല്യാട്ടോ (ശ്രംഗാരത്തോടെ) നമ്മുടെ ഈ ലേഡീസ് ഫിങ്കറിനും കൈക്കും നല്ല ചേർച്ചയാന്നേ ഈ വള.

തുപ്ര. തിരു :<>

ഹായ്......ഹായ്........ഹായ്...... (സന്തോഷത്തോടെ) നോം നിരീച്ചത്ത്തന്നെ താനങ്ങട് പറഞ്ഞിരിക്കുണു. എന്താ ഒരു രസം കാണാനേ..... തന്റെ കയ്യ് കാണാനേ.

ഭട്ടതിരി :<>

(നാണത്തോടെ) പോ തിരുമേനി. ഒരിക്കല് നമ്മെ കണ്ടിട്ട് ആ പൂമുള്ളി മനക്കലെ തിരുമേനി മൊഴിയാ...

തുപ്ര. തിരു :<>

(ആകാംക്ഷയോടെ) എന്തോന്ന്?.... എന്തോന്ന്?....

ഭട്ടതിരി :<>

താനെന്താ ദമയന്തി ആണോന്ന്........ നമുക്കത് കേട്ടപ്പഴേ അങ്ങട് വന്നു ട്ട്വോ.....
തുപ്ര. തിരു :<>
(ആകാംക്ഷയോടെ) ഓഹോ..........
ഭട്ടതിരി :<>
മേലാസകലം ഒരു കുളുർത്ത ഇക്കിള്യേ.
തുപ്ര. തിരു :<>
ഹോ.... ഹോ.... ഹോ.... അങ്ങനെ...... അങ്ങനെ.........
ഭട്ടതിരി :<>
നോം നളചരിതത്തിലെ ദമയന്തിയെപ്പോലെ സുന്ദരിയാണോ തിരുമേനി?
തുപ്ര. തിരു :<>

(സന്തോഷത്തോടെ ഹായ്......ഹായ്...... ഹായ്...... എന്നു ചിരിക്കുന്നു) അത് സത്യാണുട്ട്വോ ഭട്ടാ. ഒരിക്കലേ ആ വലിയ മനക്കലെ ദേവിക്ഷേത്രത്തിലെ പൂരത്തിന് താനങ്ങട് ആടീല്ലേ?...ഏതാ ആ ആട്ടം?

ഭട്ടതിരി :<>

(ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്) അത്...... ഹ.....ഹ.......ഹാ.....അതേ... നമ്മുടെ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരെ കല്യാണസൗഗന്ധികേ. ഭീമനിങ്ങനെ കാതരാക്ഷിയായ പാഞ്ചാലിക്ക് കല്യാണസൗഗന്ധിക പുഷ്പം പറിച്ചു കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്ക്ണ ആ റൊമാന്റിക്കായ ആ ആട്ടംല്ല്യേ?

തുപ്ര. തിരു :<>

അതെ. അത്തന്നെട്ട്വോ. എന്താ തന്റൊരു ഓർമ്മ. . അന്നേ നമുക്കും തോന്നി ഇതുപോലൊര് അവസ്ഥ. (സ്വകാര്യമെന്നോണം) അപ്പഴേ നമുക്കങ്ങട് തോന്നി തന്നെങ്ങട് വേളികഴിച്ചാലെന്താന്ന് ഹ....ഹ....ഹ....(ചിരിക്കുന്നു)

ഭട്ടതിരി :<>
(നാണത്തോടെ) പോ തിരുമേനി. നാണം വരുന്നുട്ട്വോ
(തുപ്രൻ നമ്പൂതിരി അത് കണ്ട് കൊഞ്ചികുഴഞ്ഞ് ചിരിക്കുന്നു)
തുപ്ര. തിരു :<>

എന്നാ അതും ഇതും പറഞ്ഞ് സമയം കളയാതെ നമുക്കങ്ങട് ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കാം. താൻ ഇന്നത്തെ കളി അങ്ങട് ഭേഷാക്കണം ട്ട്വോ........(കൃഷ്ണനോട്) എടോ പാണ്ടികൃഷ്ണാ ഞങ്ങളങ്ങട് ഇറങ്ങ്വാ.

കൃഷ്ണൻ :<>
(ദേഷ്യത്തോടെ ശബ്ദം കുറച്ച്) പാണ്ടികൃഷ്ണൻ തന്റെ തഃ....തഃ......തഃ
തുപ്ര. തിരു :<>
(ഗൗരവത്തിൽ ഒന്നു നോക്കുന്നു, ഇരുത്തി മൂളികൊണ്ട്) ഊം.....
കൃഷ്ണൻ :<>
(തലകൊണ്ടും തോളുകൊണ്ടും) ഊ........ഊ.........
തുപ്ര. തിരു :<>
അതിഥികളാരേം വന്നാൽ ഇരിക്കാൻ പറയണും ട്ട്വോ.
കൃഷ്ണൻ :<>
(ഭവ്യതയോടെ) ഉവ്വേ..... പറയാവേ....
തുപ്ര. തിരു :<>
എന്നാ ഇറങ്ങ്വാ ഭട്ടതിരി....
(തുപ്രൻ തിരുമേനിയും ഭട്ടതിരിയും പുറത്തേക്ക് പോകുന്നു)
കൃഷ്ണൻ :<>
(ദേഷ്യത്തോടെ പുറത്തേക്ക് വിളിച്ചു പറയുന്നു)

പാണ്ടി തന്റെ അപ്പൂപ്പനാ കടിഞ്ഞൂപൊട്ടാ. (വിളിച്ചു പറയുന്നു) പ്രാന്താ.....കഥകളിപ്രാന്താ....(സന്തോഷത്തോടെ രണ്ടു പേരേയും കളിയാക്കാനെന്ന വണ്ണം രണ്ടു വരി

കഥകളി ശ്ലോകം ചൊല്ലികൊണ്ട് സ്റ്റേജ് മുഴുവൻ നടന്നു കഥകളി കളിക്കുന്നു)

[നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഹാജിയാർ (നാല്പത് വയസ്സ്) കക്ഷത്തിൽ ഒരു കുടയുണ്ട്. തിരിഞ്ഞ്നിന്ന് കുനിഞ്ഞ് ബ്ബേ........ ബ്ബേ...........ബ്ബേ......... എന്ന് കോഴിയേയും വിളിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നു. കൃഷ്ണൻ ഇതു കണ്ട്കൊണ്ട് അന്തം വിട്ട പോലെ സ്വയം]

കൃഷ്ണൻ :<>

എന്താ ഇപ്പം ഇത് കഥഃ...... ഏ...

(കൃഷ്ണനും തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് ബ്ബേ....... ബ്ബേ....... ബ്ബേ....... എന്നു വിളിച്ച് ഹാജിയാരെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് സ്റ്റേജിന് ചുറ്റുഭാഗവും നടക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. കൃഷ്ണന്റെ പിൻഭാഗവും ഹാജിയാരുടെ പിൻഭാഗവും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ഹാജിയാർ നിലത്തു വീഴുന്നു. ഹാജിയാർ ദേഷ്യത്തോടെ എഴുന്നേറ്റ്)

ഹാജിയാർ :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) ഇയ്യ് ഇപ്പം എന്താണ്ടോ ഈ കാണിക്ക്ണ്ത്? ആളെന്താ സൊല്ല ഇണ്ടാക്കാ ഇയ്യ്. (വീണ്ടും തിരിഞ്ഞ് നിന്ന് ബ്ബേ........ബ്ബേ.........ബ്ബേ.......... എന്നും പറഞ്ഞ് നടക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. കൃഷ്ണൻ വീണ്ടും ഹാജിയാരെ അനുകരിക്കുന്നു. വീണ്ടും രണ്ടു പേരുടേയും പിൻവശം കൂട്ടിമുട്ടി രണ്ടുപേരും നിലത്തു വീഴുന്നു. രണ്ടു പേരും എണീറ്റ ശേഷം ദേഷ്യത്തോടെ കീരിയും പാമ്പും പോലെ നോക്കിയും ഇടിക്കുമെന്ന് ആംഗ്യം കാണിച്ചും പരസ്പരം ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഹാജിയാർ വീണ്ടും കോഴിയെ വിളിക്കുന്നു.)

ഹാജിയാർ :<>

ബ്ബേ.........ബ്ബേ.........ബ്ബേ........മോളെ പുള്ളിച്ച്യേ......., പുള്ളിച്ചി മോളെ ബ്ബേ......ബ്ബേ...... ബ്ബേ..., ഹള്ളാ ഞമ്മളെ പുള്ളിച്ചീനെ കാങ്ങ്ണ്ല്യാലോ....(കൃഷ്ണനോട്) ഇയ്യ്എട്ടം കണ്ടിന്യെടാ ശെയാത്താനെ ഞമ്മളെ പുള്ളിച്ചീനെ?

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ) പിന്നെ........ ഇങ്ങളെ പുള്ളിച്ചിഅല്ലേന്ന് ഇപ്പം ഒരു കൊടവും എടുത്തോണ്ട് അതിലങ്ങോട്ട് വെള്ളത്തിന്പോയത്.

ഹാജിയാർ :<>

(അതിശയത്തോടെ) ഹള്ളാ ഞമ്മളെ പുള്ളിച്ചികോയ്യ്യോ (ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്) ഹള്ളാ തമാസപറയ്ണ് ബലാല്. ഇയ്യ് എന്താണ്ടാ ഞമ്മളെ മക്കാറാക്കാ ഹറാംപെറന്നോനെ (അകത്തേക്കുള്ള വാതിലിനടുത്തേക്ക് നടന്നു കൊണ്ട്) ഈന്റെ ഉള്ള്ലേക്കെട്ടം പോയോ ഇപ്പം ഇവള്...

(പുള്ളിച്ച്യേ..... പുള്ളിച്ച്യേ......എന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഹാജിയാർ അകത്തേക്ക് കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു)

കൃഷ്ണൻ :<>

ഇങ്ങള് നിക്കീന്നവടെ. ഹാജിയാരേ ഇങ്ങളോടാ പറഞ്ഞത്. (തടയുന്നു) കൊറേ നേരായി ഇങ്ങള് പുള്ളിച്ച്യേ പുള്ളിച്ച്യേന്ന് വിളിച്ച് ഇവിടൊക്കെ കെടന്ന് ഉരുണ്ട് കളിക്ക്ണ്.

ഹാജിയാർ :<>

അയ്ന് അനക്കെന്താണ്ടാ ബലാലെ. ഇത് ഞമ്മളെ നമ്പൂരിശ്ശന്റെ ഇല്ലംഅല്ലേ

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ) ഹോ....... ഹോ.......... ആണോ?.........

ഹാജിയാർ :<>

ആ..ണല്ലാ............

കൃഷ്ണൻ :<>

പിന്നെന്ത്നാണ്ന്ന് ഇങ്ങള് ഇവടൊക്കെ കെടന്ന് ഉരുണ്ട് ഈ ഇല്ലം ഒക്കെ അശുദ്ധാക്കണത്?..

ഹാജിയാർ :<>

അതോ ഇയ്യ് ആ ചെവി ഒന്ന് ഇങ്ങട്ട് കാണിച്ചേ. മോനൊന്ന് ഇങ്ങാട്ട് കാണിച്ചേ.

കൃഷ്ണൻ :<>

സ്വകാര്യാ......

ഹാജിയാർ :<>

പിന്നെ....... പെരുത്ത് സ്വകാര്യാ........ ഇങ്ങാട്ട്........... ഇതാ ഇങ്ങാട്ട്

(ഹാജിയാർ കുറച്ച് സമയം കൃഷ്ണന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് കൃഷ്ണൻ ആകെ വിഷണ്ണനാകുന്നു)

കൃഷ്ണൻ :<>

അയ്യേ.... ഇങ്ങള് ഇമ്മായിരി ആളേനി ഹാജിയാരേ

ഹാജിയാർ :<>

ആടാ ബലാലെ. ചെലപ്പം ഞമ്മളെ സുഭാവം ഇങ്ങനാ....... ചെലപ്പോ (അരയിൽ നിന്നും ഒരു കത്തി എടുത്ത് ഭയപ്പെടുത്തികൊണ്ട്)

കൃഷ്ണൻ :<>

(വിറയലോടെ) ചെലപ്പോ?.........

ഹാജിയാർ :<>

ഞമ്മക്കൊര് സുഭാവം ഇണ്ട്. ബിസ്മില്ല്യായും ചെല്ലീട്ടങ്ങ്ട് അർത്താളും.

കൃഷ്ണൻ :<>

ഹോ.......(ഭയത്തോടെ) പടച്ചോനെ. എന്ന്യോ?

ഹാജിയാർ :<>

അല്ലട ഹമുക്കേ.... കോയീനേ. ഞ്ഞി ഒന്ന് പറഞ്ഞില്ലാംന്നും മാണ്ട. അധികം ഞമ്മ ളോട് മെളഞ്ഞാ അന്നേം ഞമ്മള് ചെല്ലും.

കൃഷ്ണൻ :<>

(ഭയന്ന് വിറയലോടെ) എ...ന്തോം....ന്ന്

ഹാജിയാർ :<>

വിസ്മില്ല്യായി ബലാലെ (കത്തിനീട്ടി കൃഷ്ണനെ പേടിപ്പിച്ച് നിർത്തി ഹാജിയാർ ബ്വേ.........ബ്വേ....ബ്വേ..........എന്നും പറഞ്ഞ് കോഴിയെ തെരഞ്ഞ് രണ്ടു ചാൽ നടക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഓടി അകത്തേക്ക് കയറി നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഒരു കോഴിമുട്ടയുമായി ഓടിവരുന്നു)

ഹാജിയാർ :<>

കിട്ട്യടാ ബലാലെ .... കിട്ടി. ഞമ്മളെ പുള്ളിച്ചീനെ കിട്ടി. ഇയ്യ് ഈന്റെ ആത്ത് ഒളിപ്പിച്ചിവെച്ചിക്കാണ് ല്ലേ കള്ള ഹറാം പെറന്നോനെ. ഞമ്മളെ പുള്ളിച്ചീന്റെ മൊട്ട കണ്ട്ലേ.......(കോഴിമുട്ട പൊക്കി കാണിക്കുന്നു)

കൃഷ്ണൻ :<>

ഹാജിയാരേ...... ഇങ്ങളാ കോഴിമൊട്ട അകത്തേക്ക് കൊണ്ടേയി വെക്കി....

ഹാജിയാർ :<>

ഇല്ല്യങ്ക്ലോ? എടാ ഞമ്മളെ പുള്ളീച്ചിന്റെ മൊട്ട ഞമ്മളെ മൊട്ടാ.

കൃഷ്ണൻ :<>

(തലകൊണ്ടും തോളുകൊണ്ടും) ഹോ..........ഹോ..........

ഹാജിയാർ :<>

പിന്നെ എന്ത്നാണ്ടാ ഇബിലീസെ ഞമ്മളീ മൊട്ട പച്ചക്കറീം തിന്ന്നടക്ക്ണ നമ്പൂരിശ്ശന്റെ പെരന്റെ അകത്തേക്ക് വെക്ക്ണ്ത് (അകത്തേക്ക് നോക്കി) പുള്ളിച്ച്യേ......... പുള്ളിച്ച്യേ....... ഇയ്യ് ഏടെ മോളെ..... വാ ഇമ്പക്ക് പോകാ......

കൃഷ്ണൻ :<>

ഹാ....ഹാ.... ങ്ങള് മൊട്ടേം കുണ്ട് പോകോ?.....

ഹാജിയാർ :<>

പോകല്ലോ....... എന്തേയ് അണക്ക്... (അകത്തേക്ക്) അന്നെ ഞാനാ വിളിക്ക്ണ്ത്. ഇങ്ങോട്ട് പോര് ഇയ്യ്

കൃഷ്ണൻ :<>

(കൃഷ്ണൻ മുകളിലേക്ക് നോക്കി പെട്ടെന്ന്) 'ഭഗവാനേ കൃഷ്ണാ പരമേശ്വരാ എനിക്ക് ശക്തി തരൂ' എന്നും പറഞ്ഞ് ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിൽ ശക്തി സംഭരിച്ച് ശക്തനാകുന്നതിനിടയിൽ 'കുട കൊണ്ട് അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹാജിയാർ' പറയുന്നു)

ഹാജിയാർ :<>

(കുടകൊണ്ട് അടിക്കുന്നതിനിടയിൽ കളിയാക്കികൊണ്ട്) 'അണക്ക് ശക്ക്തി ഞമ്മള് തരടാ ഇബിലീസെ'. (പിന്നീട് ഹാജിയാർ പുറത്തക്ക് പോകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു)

കൃഷ്ണൻ :<>

ഹാജാരേ ഇങ്ങള് പോകരുത്.......ഇങ്ങള് ഇല്ലത്തെ ആ കോയി മൊട്ടോം കൊണ്ട് പോകര്ത്ന്നാ ഞാൻ പറഞ്ഞത്

ഹറാംപെറന്നോനെ ബലാലെ അണക്ക് തടുക്കാൻ കയ്യേ ഇയ്യ് അങ്ങ്ട്ട് തടുത്ത ഹമുക്കേ. ഞമ്മള് ഈ മൊട്ടേം കൊണ്ട് പോകും

കൃഷ്ണൻ :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) അങ്ങനാണെ ഞാനും തടുക്കതന്നെ ചെയ്യും ഹാജിയാരേ. (തടുക്കുന്നു) അത് ഇങ്ങളെ മൊട്ടല്ലാന്നാ ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

ഹാജിയാർ :<>

ഹോ.........ഹോ............ഇയ്യ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞോ?

കൃഷ്ണൻ :<>

ഇനിക്ക് ദേഷ്യം വരുവേ. മിനിഞ്ഞാന്ന് ഞാൻ പിരിപ്പിക്കാവെച്ച മൊട്ടയാ അത്

ഹാജിയാർ :<>

(ഹാജിയാർ ഷോക്കേറ്റതുപോലെ അകലുന്നു) യ്യാ ഇലാഹി ഹൽഹന്ത്ര്ള്ള ചതിച്ചാ...... ഇയ്യ് ഇപ്പം എന്താണ്ടാ പറഞ്ഞത് (ചെവി രണ്ടും തുറന്നുപിടിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.)

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരുങ്ങലോടെ) ഞാൻ പിരിപ്പിക്കാൻവെച്ച മൊട്ടയാണെന്ന്.

ഹാജിയാർ<>

തമ്പുരാനായ ഇലാഹി എല്ലാം പോയോ?....... (ദേഷ്യത്തോടെ) അഃ.......അഃ.....അഃ.......അത്നാടക്കട്ടെ

കൃഷ്ണൻ :<>

ഏ......ഞാൻ മൊട്ട പിരിപ്പിക്കേണന് ഹാജാരേ ഇങ്ങക്ക് എന്താ....

ഹാജിയാർ :<>

(മയത്തിൽ) അല്ലടാ കൃഷണാ ഇയ്യ് ഈ പെരേല്വെച്ചിട്ടാണെല്ലെ മൊട്ട പിരിപ്പിക്കാ?.....

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ) ആണല്ലോ.....

ഹാജിയാർ :<>

(പ്രത്യേകഈണത്തിൽ) ഹള്ളാ ചതിച്ചല്ലാ ന്റെ ബദിരീങ്ങളെ (കൃഷ്ണനോട് ദേഷ്യത്തോടെ) പിരിപ്പിച്ചാ മൊട്ടേന്റുള്ള്ന്ന് എന്താണ്ടാ വരാ ബലാലെ?

കൃഷ്ണൻ :<>

അത്........ അത്....... കോഴിമക്കളല്ലാണ്ടെ വേറെ എന്താണ്ന്ന് വരാൻ.....

ഹാജിയാർ :<>

കോയിമക്കളാണല്ലാ?

കൃഷ്ണൻ :<>

ആണെന്നാന്റെ വിശ്വാസം

ഹാജിയാർ :<>

(ദൈവത്തിനോട് ദഃഖത്തോടെ) ന്റെ ബദിരീങ്ങളെ ഓന്റൊരു വർത്താനം നോക്ക്.(തലക്ക് കൈകൊടുത്തുകൊണ്ട്) ഈ കോയിമക്കളെ ഏടാണ്ടാ പാണ്ടികൃഷ്ണാ ഇയ്യ് പോറ്റ്വാ?

കൃഷ്ണൻ :<>

അത്...... അത്....... ഇവടെല്ലാണ്ട് വേറെ ഏടെ പോറ്റാനാ ഹാജിയാരേ.....

ഹാജിയാർ :<>

ചതിച്ചല്ലാ ന്റെ ഇലാഹി..... ഹള്ളാ... (കൃഷ്ണനോട്) മൊട്ടേന്നും പിരിഞ്ഞ് കോയിമക്കളായ പിന്നെ ഏടാണ്ടാ ഈറ്റിങ്ങ്ള് കേറ്വാ?...

കൃഷ്ണൻ :<>

(ആലോചിച്ചുകൊണ്ട്) മൊട്ടേന്നും പിരിഞ്ഞ് കോയിമക്കളായാ പിന്നെ.... മരത്ത്മ്മ്ല് അല്ലാതെ പിന്നെ എവടാണ് ഹാജിയാരേ കോയിമക്കള് കേറ്വാ?.....

ഹാജിയാർ :<>

ഹള്ളാ പടച്ചോനായ തമ്പുരാനേ പോയീലേ സർവ്വം........... പോയീലേ ന്റെ ഇലാഹീ. (കൃഷ്ണനോട് ദഃഖത്തോടെ) അങ്ങനാണെ നമ്പൂരിശ്ശന്റെ തെക്കേ അതിര്ല്ള്ള ആ പറങ്ക്യാവ്ന്റെ കൊമ്പത്തും കേറൂലെന്റെ കൃഷ്ണാ ആ കോയിമക്കള്?

കൃഷ്ണൻ :<>

കേറൊല്ലോ..........

ഹാജിയാർ :<>

അള്ളാ (സ്വയം) ആ കൊമ്പ്ന് നേരെ തായത്താണല്ലാ ഇന്റെ ഇലാഹി ഞമ്മളെ പറമ്പ്ന്റെ തെക്കേ അതിര്

കൃഷ്ണൻ :<>

അതിന്? അത്പ്പം ആര്ക്കാണ് ഹാജാരേ അറഞ്ഞൂടാത്തത്

ഹാജിയാർ :<>

(സഹികെട്ട്) അറാംപെറന്നോനെ ഞമ്മളെ ആ തെക്കേ അത്ര്ല്ള്ള ആ പറങ്ക്യാവ്കൊമ്പ്നും തായത്തുള്ള കെണറ്റീലല്ലടാബലാലെ ഞമ്മള് കുടിക്ക്ണ കെണറ്റ്വെള്ളം.

കൃഷ്ണൻ :<>

(പരിഹാസത്തോടെ) ഹോ..........ഹോ...........അതാണോ?

ഹാജിയാർ :<>

(കൃഷ്ണൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ തുടരുന്നു) [സ്വയം] പോയീലേ..... എല്ലും പോയീലേ.... ഞമ്മള് എന്തിനാണള്ള ഇഞ്ഞി ജീവിക്ക്ണ്........ കോയിമക്കള് കാട്ടം ഇട്ട വെള്ളം കുടിക്കാനോ?

(കൃഷ്ണൻ ഉറക്കെ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു)

ഹാജിയാർ :<>

ചിറിച്ചെടാ ഹമുക്കേ...... ഇയ്യ് ചിറിച്ചോ. അന്റെ കോയിമക്കള് തൂറ്യ വെള്ളെ കുടിക്കാനെ ഞമ്മളെ ഈ ദുനിയാവ്ല് കിട്ടൂല. ഞമ്മള് ഈനാട്ടിന്നന്നെ പോക്വാ.

കൃഷ്ണൻ :<>

പോക്വാ..........

ഹാജിയാർ :<>

ഇയ്യ് പോടാട്ന്ന്. പുള്ളിച്ച്യേ.... മോളെ പുള്ളിച്ച്യേ (ദഃഖത്തോടെ) ഞമ്മള് പോക്വാട്ടോ. ഇയ്യന്നെങ്കിലും ഇവടോക്കെ തൂറീം പെടുത്തും സുഖായിട്ട് ജീവിച്ചോ. (കുട ഉയർത്തി) ഞമ്മള് പോട്ടേ....

കൃഷ്ണൻ :<>

(ദുഃഖത്തോടെ) അപ്പോ ഹാജാര് പോകാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചോ?

ഹാജിയാർ :<>

ആട ഹംക്കേ. പുള്ളിച്ച്യേ പോട്ടെട്ടോ. (കൃഷ്ണനോട്) നമ്പൂരിശ്ശൻ വന്നാൽ ഞമ്മളെ ഈ ദയനീയ കഥ ഒന്ന് പറഞ്ഞ്കൊട്ക്കണട്ടോ കൃഷ്ണാ. (ഹാജിയാർ തേങ്ങി തേങ്ങി പുറത്തേക്കു പോകുന്നു)

(കൃഷ്ണൻ ഉറക്കെ പൊട്ടി ചിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ) പാവം.......മൊട്ട മടിയിലിരിക്കുമ്പളേ ഹാജാര് കോഴിമക്കളെ കാഷ്ഠം പേടിച്ച് നാടും വിട്ടു.

(കൃഷ്ണന്റെ പൊട്ടിച്ചിരി മെല്ലെ നിൽക്കുന്നതിനിടയിൽ പുറത്ത് നിന്ന് ഭയാനകമായ ഒരു ശബ്ദം കേട്ട് കൃഷ്ണൻ വിറച്ചു നടുങ്ങുന്നു. പിന്നീട് വിറയലോടെ അയ്യോ എന്നും വിളിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്ക് ഓടുന്നു. പുറത്തുനിന്ന് പരമുണ്ണി കയറിവരുന്നു. ആള് നല്ല കറുത്ത നിറമാണ്. പരമുണ്ണി വന്ന് സ്റ്റേജിന് ചുറ്റുഭാഗവും തിരുമേനിയെ തെരഞ്ഞെന്ന വണ്ണം നടക്കുന്നു. പിന്നീട് ഒരു ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്ന് ശരീരമാസകലം ഒന്ന് മേൽപ്പോട്ട് കൊളുത്തി വലിച്ച് ഒന്ന് തുമ്മാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. പരിശ്രമം വിജയിച്ച് തുമ്മുന്നില്ല. ആശ്വസിക്കുന്നു. വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റ് ആരേയും കാണാതെ ദൂരെ ചുറ്റുഭാഗവുമുള്ള പറമ്പിലേക്കെന്നവണ്ണം ഒരു പ്രത്യേകതരം പോസിൽ നിന്നും കിടന്നും കുനിഞ്ഞും നോക്കി ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു കണക്കെടുക്കുന്നു.)

പരമുണ്ണി :<>

ഇവിടെ..... ഒരു ...... പതിനെട്ടാംപട്ട വെക്കാം......(മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങി വീണ്ടും) ഇവിടെ ഒരു പ്ലാവ്. നല്ല വരിക്ക തേൻപ്ലാവായാൽ ബഹുവിസേശായി....... (മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക് ചൂണ്ടി ആലോചിച്ച്) ഇവിടെ ഒരു റ്റി ആന്റ് റ്റടി തന്ന ആവാം.

(വീണ്ടും ചരിഞ്ഞും കുനിഞ്ഞും കിടന്നുമെല്ലാം നോക്കുന്നതിനിടയിൽ പുറത്തു നിന്നും തുപ്രൻ തിരുമേനിയും ഭട്ടതിരിയും പ്രവേശിക്കുന്നു. പരമുണ്ണി കാണുന്നില്ല. അഗാധമായ ചിന്തയിൽ നിലത്ത് തലകുത്തി കിടന്ന് കണക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് കണ്ണുകൊണ്ടും കൈകൊണ്ടും ദൂരേക്ക് അളവ് എടുക്കുകയാണ് പരമുണ്ണി)

തുപ്ര. തിരു :<>

(കൈകൊണ്ട് തൊട്ടുകൊണ്ട്) ഹല്ലാ........ ഇതാര്........ നമ്മുടെ പരമുണ്ണ്യോ?

പരമുണ്ണി :<>

(ശ്രദ്ധിക്കാതെ) ഞാൻ ഈ കൃഷിയിടം ഒന്നു നോക്കട്ടെന്നേ...... ചുമ്മാതിരിയെടോ താനൊന്ന്. (കൈതട്ടിമാറ്റുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

(കൈ തട്ടിമാറ്റിയത് വിശ്വസിക്കാനാവാതെ) ഹേ........ (പിറകോട്ടു മാറുന്നു) അതിനിടയിൽ ഭട്ടതിരി കുനിഞ്ഞ് തലകുത്തി നിന്ന് അളവ് എടുക്കുന്ന പരമുണ്ണിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ കറുപ്പ് കണ്ട് സ്ത്രീകളെ പോലെ നാണിച്ച്)

ഭട്ടതിരി :<>

ഹായ് എന്താ ഇതിന്റൊരു ചന്തം...... നല്ല കറുപ്പേ... ഏഴഴക്. (എന്നും പറഞ്ഞ് പരമുണ്ണിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ കറുപ്പ് ചൂണ്ടുവിരലിൽ തോണ്ടി എടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതു കണ്ട് തുപ്രൻ തിരുമേനി ദേഷ്യത്തോടെ)

തുപ്ര. തിരു :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) ഭട്ടാ......

(ഭട്ടതിരി പെട്ടെന്ന്തന്നെ പരമുണ്ണിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ കറുപ്പു തോണ്ടി സ്വന്തം കണ്ണിൽ എഴുതുന്നു

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഇതു കണ്ടു അസഹ്യതയോടെ) ഈ ശുംഭനിപ്പംതെന്താ കാണിക്ക്ണ്ത്ന്റെ ഭഗവതി.

(കാലുമടക്കി പരമുണ്ണിയുടെ ചന്തിക്ക് തൊഴിക്കുന്നു)

(തൊഴി ഏറ്റ പരമുണ്ണി മൂക്ക് കുത്തി വീഴുന്നു. എണീറ്റ് പരമുണ്ണി അരയിൽ നിന്നും ഒരു കത്തി എടുത്ത് തുപ്രൻ തിരുമേനിയേയും ഭട്ടതിരിയേയും നോക്കി ഒരു സിംഹത്തെ പോലെ മുരണ്ട് "സാമൂതിരി മാനവിക്രമ മഹാരാജാവ് വിജയിക്കട്ടെ" എന്നും പറഞ്ഞ് രണ്ടു ചാൽ സ്റ്റേജിലൂടെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നടക്കുന്നതുകണ്ട് ഭട്ടതിരി ഭയത്തോടെ "തിരുമേനി " എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് തുപ്രൻ തിരുമേനിയെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. കത്തി നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പരമുണ്ണി ഗമയിൽ ഒരു ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്ന ശേഷം കത്തികൊണ്ട് ഭട്ടനെ വിളിക്കുന്നു. ഭട്ടൻ അടുത്തേക്ക് വരുന്നതിനിടയിൽ പരമുണ്ണി വീണ്ടും ശരീരമാസകലം ഉള്ളിലേക്ക് കൊളുത്തിവലിച്ച് ഒന്നു തുമ്മാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. തുമ്മുന്നില്ല ആശ്വസിക്കുന്നു. പരമുണ്ണി വീണ്ടും ഭട്ടതിരിയെ കാണുന്നു)

പരമുണ്ണി :<>

(കത്തി നീട്ടികൊണ്ട്) തന്റെ പേര്?..............

ഭട്ടതിരി :<>

(വിറയലോടെ) ഭട്ടതിരിയാണേ.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(സ്വയം മന്ത്രിക്കുന്നു) ഭട്ടതിരീ.............. കുലം?

ഭട്ടതിരി :<>

(വിറയലോടെ) ബ്രാ.....ഹ്മ....ണ...ൻ

പരമുണ്ണി :<>

(ദേഷ്യത്തോടെ) ഛീ എമ്പോക്കി (കത്തികൊണ്ട് തുപ്രൻ നമ്പൂതിരിയെ അടുത്തേക്ക് വിളിച്ചു)

പരമുണ്ണി :<>

(തുപ്രൻ തിരുമേനിയോട്) ആണാണോ പെണ്ണാണോ ഇവനെന്ന്?.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഭവ്യതയോടെ) ആണാണേ..............

പരമുണ്ണി :<>

(ഗൗരവത്തിൽ) തനിക്കെങ്ങനെ അറിയാം?...... എന്നോട് കള്ളം പറയരുത് (ദേഷ്യത്തോടെ) ഇവൻ ആണാണോന്ന്.....

തുപ്ര. തിരു :<>

(വിറയലോടെ) നോം പറയുന്നത് സത്യാണേ...ഈ നിൽക്കുന്ന ഭട്ടതിരി ആണാണേ....

പരമുണ്ണി :<>

(ഗൗരവത്തിൽ ഒന്നു മൂളുന്നു) ഉം.....(നടന്നുകൊണ്ട്) മാനവിക്രമ സാമൂതിരിരാജാവിൽ നിന്നും പട്ടും വളയും ഇതാ (കത്തിപൊക്കിപിടിച്ച്) ഈ കാണുന്ന കത്തിയും ധീരതക്കുള്ള ഉപചാരമായിട്ട് കിട്ടിയ കുടംബത്തിലെ അംഗമാണ് ഈ പരമുണ്ണീന്ന് തനിക്കറിയാവെടോ ഏഭ്യൻ നമ്പൂതിരി.

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഭവ്യതയോടെ) അറിയാവേ........

പരമുണ്ണി :<>

(ഗൗരവത്തിൽ ഒന്നു മൂളുന്നു) ഉം........ ശരി. ഞാൻ ഇപ്പോ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി ഇവൻ ആണാണെന്ന് തന്നെ വെക്കാം നമുക്ക്. (ഗൗരവത്തിൽ) എവിടെ ഞാൻ അഞ്ചു രൂപ വാങ്ങി തന്റെ പത്തായത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ തന്ന വെള്ളി പാത്രം?.....

തുപ്ര. തിരു :<>

പാത്രോ.....(ഒന്നും അറിയാത്തതുപോലെ) ഏത് പാത്രം. (സ്റ്റേജിന് ചുറ്റുഭാഗവും നടന്ന് തുപ്രൻ തിരുമേനി തിരയുന്നതു കണ്ട് ഭട്ടതിരിയും തിരയുന്നു..... പിന്നീട് പരമുണ്ണിയോട്)

തുപ്ര. തിരു :<>

ഇവിടൊന്നും കാണുന്നില്ല്യാല്ലോ ന്റെ പരമുണ്ണ്യേ തന്റെ വെള്ളി പാത്രം.

പരമുണ്ണി :<>

അകത്ത് നോക്ക്യോ ന്റെ നമ്പൂരിശ്ശാ ഇങ്ങള്?........

തുപ്ര. തിരു :<>

(കൈമലർത്തിക്കൊണ്ട്) എന്ത്ന്?..... അച്ഛൻഅപ്പൂപ്പൻമാരുടെ കാലംതൊട്ടേ അവര് ഉപയോഗിക്ക്ണ ചട്ടീം കലേം ഉള്ളൂന്റെ പരമുണ്ണ്യേ അയിന്റെ അകത്ത്

പരമുണ്ണി :<>

സത്യാ..........

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഭവ്യതയോടെ) ദേവിയാണെ സത്യം (പരമുണ്ണിയുടെ കാല് തൊട്ട് വന്ദിക്കുന്നു)

പരമുണ്ണി :<>

(പരമുണ്ണി ഒരു മൂലയിൽവെച്ച കാറിന്റെ ഗിയറ് കാണുന്നു. ഗിയറ് പൊക്കി എടുത്തു നോക്കി) ഇത് ഇപ്പം എന്താന്റെ നമ്പൂരിശ്ശാ.......

തുപ്ര. തിരു :<>

അത് തൊടല്ലേ ന്റെ പരമുണ്ണ്യേ. ലക്ഷം രണ്ടരയാ അതിന്.....

പരമുണ്ണി :<>

(അന്തംവിട്ടുകൊണ്ട്) ഹേ.....ഇതിനോ?.....ഈ ഇരുമ്പ് വടിക്ക്?....

തുപ്ര. തിരു :<>

ഹാന്റെ പരമുണ്ണ്യേ...... നോം പുതുതായി വാങ്ങിയ അംബാസിഡർ കാറിന്റെ ഗീറാ അത്. ദ്ണ്ട്ക്ലേ ആ കുന്ത്രാണ്ടം ഓടൂന്നാ ആ ഏഭ്യൻ ഡ്രൈവറ് പറയുണു.

പരമുണ്ണി :<>

(അന്തംവിട്ടുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെ) ഹേ........... ഈ ഇരുമ്പുംകണ്ടത്തിനോ രണ്ടരലക്ഷം?....

തുപ്ര. തിരു :<>

(തലകൊണ്ടും തോളുകൊണ്ടും) ഹൂം..........

പരമുണ്ണി :<>

എന്നാ ഞാൻ തനിക്ക് വെള്ളിപാത്രം തന്നിട്ടില്ല്യാ... എനിക്ക് ഈ ഇരുമ്പ്വടി മതി നമ്പൂരിശ്ശാ....

തുപ്ര. തിരു :<>

(സങ്കടത്തോടെ) ചതിക്കല്ലേ ന്റെ പരമുണ്ണ്യേ.....

പരമുണ്ണി :<>

ങ്ങളൊന്ന് മുണ്ടാണ്ടിരിക്ക്ണ്ണ്ടോ ന്റെ നമ്പൂരിശ്ശാ (ഗിയറുമായി നടക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

ചതിച്ചോ ന്റെ പരദേവതേ (ദേഷ്യത്തോടെ അകത്തേക്ക് വിളിച്ചു പറയുന്നു) എടുക്കടാ കൃഷ്ണാ എന്റെ ഉറുമീ....

കൃഷ്ണൻ :<>

(അകത്ത്നിന്ന് ശബ്ദംമാത്രം) ഉറുമീന്റെ ഒരു കഷ്ണം കാണ്ണ്ല്ല്യാലോ ന്റെ തിരുമേനി. പോരാത്തേന് ഇതിന് തീരെ മൂർച്ചം ഇല്ല്യ......

തുപ്ര. തിരു :<>

എങ്കീ പിന്നേ കൊടുവാളെടുക്കടാ പാണ്ടീ........

കൃഷ്ണൻ :<>

(അകത്ത്നിന്ന് ശബ്ദംമാത്രം) കാണുന്നില്ലല്ലോ തിരുമേനി കൊടുവാളും....

തുപ്ര. തിരു :<>

ശുനകാ, എങ്കീ താനിങ്ങോട്ട് വന്ന് ആ പരമുണ്ണീനെ ഒന്ന് തടുക്കാ.....ഏഭ്യാ....

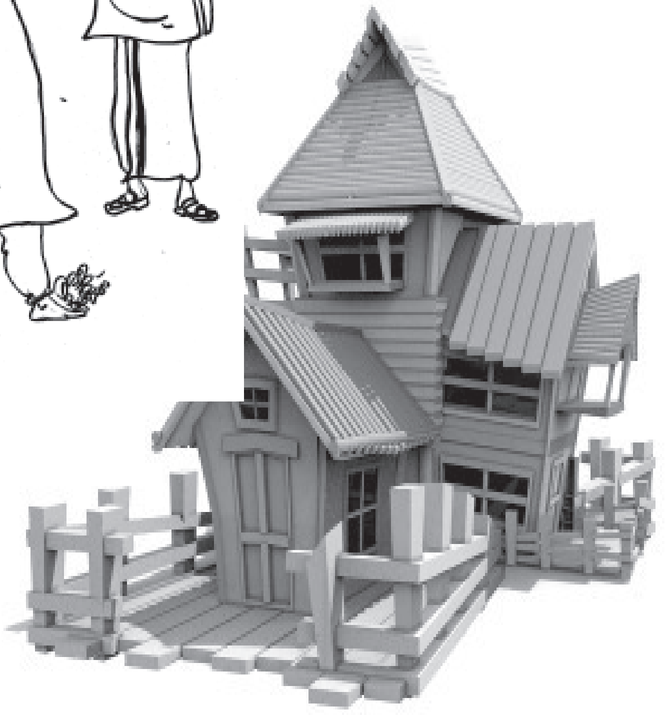

(കൃഷ്ണൻ അകത്ത്നിന്ന് ഓടിവരുന്നതു കണ്ട് ഭട്ടതിരി കൃഷ്ണനെ പിടിച്ചു വെക്കുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

(ഭട്ടതിരിയോട്) വിടെടോ ശുംഭാ അവനെ (കൂടുതൽ ദേഷ്യത്തോടെ) ശുനകൻ ഭട്ടതിരി...... അവനെ വിടാനാ തന്നോട് പറഞ്ഞേ......

(തുപ്രൻ തിരുമേനി മുന്നോട്ട് ചെന്ന് പരമുണ്ണിയെ തടുക്കുന്നു. അന്യോന്യം പിടിവലി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ പരമുണ്ണി ഗിയറുമായി രക്ഷപ്പെടുന്നു)

(തുപ്രൻ തിരുമേനി ഉറക്കെ നെഞ്ചത്തടിച്ച് കരയാൻ തുടങ്ങുന്നു)

തുപ്ര. തിരു :<>

നമ്മുടെ രണ്ടരലക്ഷം പോയല്ലോ ന്റെ ഭഗവതീ........വെള്ളിപാത്രം വേണ്ടേ നമുക്ക്........നമുക്ക്.......ആ കുന്ത്രാണ്ടം കിട്ട്യാ മത്യേ.......(ഉരക്കെകരയുന്നു) രണ്ടര ലക്ഷം കിട്ട്യാ മത്യേ.........

(കൃഷ്ണനും ഭട്ടതിരിയും അതുകണ്ട് കെട്ടിപിടിച്ച് കരയുന്നു. അവസാനം ഒരു കൂട്ടകരച്ചിൽ ആകുന്നു.)

യവനിക താഴുന്നു